

Aan alle leerkrachten en docenten.

Heeft u even de tijd voor ons? Wij zijn de kinderen in uw klas die op een dag te horen kregen dat onze ouders gingen scheiden. Per jaar zijn dat er ongeveer 70.000. Door de scheiding is er veel in ons leven veranderd, veel van ons moesten verhuizen, naar een andere school en vaak is er minder geld. Een heleboel kinderen hebben moeten wennen aan de nieuwe relaties van onze ouders of hebben weinig of geen contact meer met één van beide ouders. Ook zien we dat onze ouders boos of verdrietig zijn en dat doet ons pijn. Kortom: alles wat vertrouwd en veilig was in ons leven is opeens niet meer vanzelfsprekend.

Doordat onze ouders na een poosje vaak weer een nieuwe vriend of vriendin krijgen, verliezen we een deel van de aandacht van onze ouders. We krijgen hierdoor het idee dat we niet meer zo belangrijk zijn.

Op school zijn we gelukkig niet de enige. Het helpt ons om er over te praten soms doen we dat met vrienden en vriendinnen.

Regelmatig is de situatie thuis zo ingewikkeld dat het op school ook niet meer zo goed lukt. Het is moeilijk om je aandacht bij de les te houden als je ouders bijvoorbeeld voortdurend ruzie hebben, je naar de rechtbank moet om te zeggen bij wie je wilt wonen, je moeder weer een nieuwe vriend heeft of omdat je gewoon veel alleen thuis bent wanneer je vader of moeder aan het werk is. Het komt voor dat we onze spullen op school niet bij ons hebben omdat ze nog bij de andere ouder liggen. Vaak hebben we het idee dat docenten niet begrijpen wat er allemaal in ons leven gebeurt en dat de scheiding na een jaar echt niet over is.

Wij willen zo graag dat jullie dit weten en dat jullie ons ondersteunen op de momenten dat we dit nodig hebben. We willen niet zielig gevonden worden of een speciale behandeling krijgen maar wel graag een beetje begrip.

We zitten vaak in twee werelden en voelen ons dan schuldig omdat we niet tegelijkertijd bij allebei onze ouders kunnen zijn. Sommigen van ons hebben zelfs het idee dat zij schuld hebben aan de scheiding. Soms worden we gedwongen om te kiezen tussen onze ouders, dat is voor ons een onmogelijke keuze. Wij proberen op allerlei manieren onze ouders te helpen door voor ze te zorgen en niet tegen hen te zeggen hoeveel pijn we hebben. Dit kost ons veel

energie. Ook hopen we diep van binnen dat het toch nog een keer goed gaat komen tussen onze ouders.

Onze ouders zijn na een tijdje vaak weer gelukkig omdat ze een nieuwe relatie hebben. Voor ons maakt dat het leven niet altijd gemakkelijker. We hebben namelijk maar één vader en één moeder en vinden het lang niet altijd prettig als de nieuwe liefdes van onze ouders zich gaan bemoeien met onze opvoeding. Bij ons blijft de scheiding pijn doen, sommigen van ons houden hier de rest van hun leven last van.

We hopen dat u zich een beetje in kunt leven in onze situatie.

Daarom willen we u als docenten een paar dingen vragen:

- Zorg dat u op de hoogte bent van onze situatie
- Vraag gewoon hoe het met ons gaat, wij geven wel aan als we er geen behoefte aan hebben.
- Houd er een beetje rekening mee als we weer eens spullen vergeten zijn omdat die bij de andere ouder liggen.
- Als jullie merken dat het met ons niet goed gaat, spreek er dan ook over met onze ouders.
- Praat niet met ons mee als we boos zijn op één van beide ouders. Spreek ook dan met respect over hen, het zijn wel onze ouders.
- Reken ons niet alleen af op ons gedrag maar probeer ook te begrijpen wat er achter ons gedrag zit. Soms lukt het even niet zo goed.
- Val ons niet lastig met problemen die jullie hebben met onze ouders
- Geef geen oordeel over mensen die scheiden of dat er tegenwoordig zo veel mensen scheiden. U hebt het dan wel over onze ouders.
- Probeer duidelijke afspraken te maken over de communicatie met onze ouders dan worden wij hier ten minste niet mee lastig gevallen.

Het leven na de echtscheiding is niet meer hetzelfde. We hopen door middel van deze brief dat u iets meer weet van wat er bij ons van binnen speelt.

Nogmaals, niet om medelijden te krijgen maar begrip! Niet om zielig gevonden te worden maar om ondersteuning te krijgen! En een beetje aandacht doet ons goed, misschien juist omdat we dit thuis vaak missen.

Fijn dat u dit wilde lezen en alvast bedankt voor uw aandacht en begrip.

Door: Leendert van Genderen en Marinka Brandwijk
Auteurs van het boek: Echtscheiding en School